

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	3. oktober 2000

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges i forbindelse med regeringskonferencen en note fra formandskabet om reform af Domstolen og Retten i Første Instans, SN 4304/00.

**KONFERENCENMELLEM
REPRÆSENTANTERNE
FORMEDLEMSSTATERNES
REGERINGER**

Bruxelles, den 25. september 2000 (28.09)

SN 4304/00

NOTE FRA FORMANDSKABET

til: Gruppen af
Formandskabets
Venner
(Domstolen og
Retten i Første
Instans)

Vedr.: **RK 2000:**
Arbejdet med
de ændringer,
der skal
foretages i
traktaterne, for
så vidt angår
Domstolen og
Retten i Første
Instans. -
Udkast til
fusion af de
gældende
protokoller til
EF- og
Euratom-
traktaterne
vedrørende
Domstolen

Hermed følger til delegationerne et udkast til fusion af de gældende protokoller til EF- og Euratom-traktaterne vedrørende Domstolen med henblik på næste møde i Gruppen af Formandskabets Venner (Domstolen og Retten i Første Instans).

Der mindes om, at gruppen ikke har fundet det nødvendigt at medtage EKSF-statutten, som udløber kort tid efter, at den ændrede traktat sandsynligvis træder i kraft.

Grundlaget for denne udgave af statutten er EF-statutten, som i forbindelse med den forenkling, Amsterdam-traktaten medførte (jf. artikel 7 og 8 heri), har dannet udgangspunkt for Euratom-statutten især for så vidt angår afsnit I og II. Ændringerne i forhold til EF-statuttens gældende tekst er anført med fede typer.

BILAG

UDKAST

TIL

PROTOKOL

VEDRØRENDE DOMSTOLENS STATUT

~~DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS~~

~~DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,~~

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Domstolen, der omhandles i ~~dette traktats~~ artikel 245 i **traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF) og artikel 160 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom),**

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der skal knyttes som bilag til **traktaten om Den Europæiske Union (EU), traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:**

Bemærkninger

I første afsnit er det ikke nødvendigt at henvide til traktaterne. Der er tale om en overflødig henvisning.

I andet afsnit er det derimod nødvendigt at henvide til de forskellige artikler, der omhandler Domstolens statut.

Statutten bør knyttes som bilag til EU-, EF- og Euratom-traktaterne, idet Domstolen er omhandlet i de tre traktater (jf. især artikel 5 i EU-traktaten, artikel 7 i EF-traktaten og artikel 3 i Euratom-traktaten).

Artikel 1

~~Den i medfør af traktatens artikel 7 oprettede Domstolen~~ træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i **EU-traktaten, EF-traktaten og Euratom-traktaten** og i denne statut.

Bemærkninger

Fra et retligt synspunkt er det ikke nødvendigt at henvide til den bestemmelse, der opretter Domstolen, i hver af traktaterne. Uden en sådan henvisning forenkles læsningen af teksten.

Som følge af, at statutten er blevet knyttet som bilag til EU-, EF- og Euratom-traktaterne, bør artiklen indeholde en henvisning til disse.

AFSNIT I

DOMMERNE

OG GENERALADVOKATERNE

Artikel 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i et plenarmøde ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste domstol.

Artikel 12-15 og 18 i protokollen om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i foregående afsnit vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen lønnet eller ulønnet erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse.

Artikel 5

Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

Artikel 6

En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommers og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller efterkommer de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser.

Justitssekretæren underretter Europa-Parlamentets formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

Artikel 7

Ophører en dommer med at udøve sit hverv inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

Artikel 8

Bestemmelserne i artikel 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNIT II

ORGANISATION

Artikel 9

Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 10

Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

Artikel 11

Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

Artikel 12

På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 13

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 14

Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Artikel 15

Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere. De af Domstolen i plenarmøder truffne afgørelser er gyldige, når ni dommere er til stede. Afgørelser truffet af afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere. Afgørelser truffet af afdelinger, der beklædes af syv dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af fem dommere. Får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Artikel 16

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde i en bestemt sag ikke bør beklæde retten eller fremkomme med forslag til afgørelser, gør han den pågældende bekendt hermed.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse det være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III

RETTERGANGSMÅDEN

Artikel 17

Stater såvel som Fællesskabets institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat.

De stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed repræsenteres på samme måde.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat.

Kun en advokat, som har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan repræsentere eller bistå en part for Domstolen.

De befuldmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

Artikel 18

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskabet, hvis beslutninger omtvistet, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og, i påkommende tilfælde, afhøringen af vidner og sagkyndige.

Artikel 19

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den part eller de parter, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 232 i EF-traktaten **og artikel 148 i Euratom-traktaten**, af dokumentation vedrørende tidspunktet for **den** opfordring, der omhandles i nævnte artikler. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en pass ende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

Artikel 20

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 234 i EF-traktaten **og artikel 150 i Euratom-traktaten**, påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, medlemsstaterne og Kommissionen og tillige til Rådet eller Den Europæiske Centralbank, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistet, hidrører fra disse, og til Europa-Parlamentet og Rådet, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistet, er vedtaget af disse to institutioner i fællesskab.

Parterne, medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Centralbank kan inden to måneder fra sidstnævnte meddelelse indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen.

I de tilfælde, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 234, giver Domstolens justitssekretær endvidere meddelelse om den nationale rets beslutning til de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt til den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed, som alle inden to måneder efter meddelelsen kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen, såfremt sagen hører under aftalens anvendelsesområde.

Bemærkninger

Rådets afgørelse 94/993/EF har kun ændret EF-statutten, derfor tilføjelsen i begyndelsen af stk. 3.

Artikel 21

Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af vægring fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve medlemsstaterne og de institutioner, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

Artikel 22

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

Artikel 23

Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

Artikel 24

Domstolen kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende bøder.

Artikel 25

Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

Artikel 26

Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

Artikel 27

Hver medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Artikel 28

Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

Artikel 29

Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

Artikel 30

Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Artikel 31

Retslisten fastlægges af præsidenten.

Artikel 32

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Artikel 33

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 34

Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

Artikel 35

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Artikel 36

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne statut, kan Domstolens præsident på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i artikel 242 i **EF-traktaten** og **artikel 157 i Euratom-traktaten** eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i artikel 243 i **EF-traktaten** eller **artikel 158 i Euratom-traktaten**, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 256, sidste stykke, i **EF-traktaten** eller **artikel 164, sidste stykke, i Euratom-traktaten**.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Artikel 37

Medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retsvist med undtagelse af retstvister mellem medlemsstater, mellem Fællesskabets institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side.

Med forbehold af det foregående stykke kan de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne, samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen, når disse tvister vedrører et af aftalens anvendelsesområder.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

Artikel 38

Undlader den, der behørigt er indstævnet, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom over ham. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsendes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsendelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 39

Medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandsindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

Artikel 40

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabets institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Artikel 41

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæringen om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end ti år efter dommens afsigelse.

Artikel 42

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

Bemærkninger

Da de ændringer af procesreglementerne for Domstolen og Retten i Første Instans, der er til behandling, tager sigte på reelt at afskaffe frister, der tager hensyn til afstandene, bør man overveje at udelade denne artikels stk. 1.

Artikel 43

Krav mod Fællesskabet, der støttes på ansvar uden for kontraktforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved, at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende institution i Fællesskabet. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist på to måneder, der omhandles i artikel 230 i **EF-traktaten** og artikel 146 i **Euratom-traktaten**; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i **henholdsvis** artikel 232, stk. 2, i **EF-traktaten** og artikel 148, stk. 2, i **Euratom-traktaten** anvendelse.

AFSNIT IV

Artikel 44

Artikel 2-8 og 13-16 i denne statut finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 6 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Artikel 45

Retten udnævner en justitssekretær og træffer bestemmelser om hans stilling. Artikel 9, 10 og 13 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og andre ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller andre ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

Artikel 46

Afsnit III i denne statut, bortset fra artikel 20, finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i ~~det i traktatens artikel 225 A, stk. 4, nævnte~~ Rettens procesreglement. Procesreglementet kan fravige artikel 37, stk. 4, og artikel 38 i denne statut for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sager om intellektuel ejendomsret.

Uanset artikel 18, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Bemærkninger

For at gøre teksten enklere og mere læservenlig bør man her udelade henvisningen til de forskellige retsgrundlag i de to traktater med hensyn til procesreglementet for Retten i Første Instans.

Artikel 47

Indgives en stævning eller processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Er der tale om sager, hvori der påstås annulation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 48

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten afsluttes, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær forkyndes for alle sagens parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har intervenseret i sagen for Retten.

Artikel 49

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten truffene afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager imellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har intervenseret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har intervenseret i første instans.

Artikel 50

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til artikel 242, artikel 243 og artikel 256, stk. 4, i **EF-traktaten eller artikel 157, artikel 158 og artikel 164, stk. 3, i Euratom-traktaten** kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 36 i denne statut.

Artikel 51

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellants interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om disses størrelse.

Artikel 52

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 53

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog artikel 242 og 243 i **EF-traktaten og artikel 157 og 158 i Euratom-traktaten**.

Uanset artikel 244 i **EF-traktaten og artikel 159 i Euratom-traktaten** har en afgørelse fra Retten om annullation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 49, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af artikel 242 og 243 i **EF-traktaten eller artikel 157 og 158 i Euratom-traktaten**.

Artikel 54

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten truffne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når der under en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har intervenseret i den pågældende sag for Retten, gives appellanten medhold, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten truffne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som endelige for parterne i sagen.

Artikel 55

~~Det i traktatens artikel 245 nævnte Procesreglementet for Domstolen skal foruden de i denne statut indeholdte bestemmelser indeholde alle forskrifter, der er nødvendige for at anvende og om fornødent udfylde denne statut.~~

Bemærkninger

I denne forbindelse er det fra et juridisk synspunkt ikke nødvendigt at henvise til de forskellige retsgrundlag for vedtagelsen af Domstolens procesreglement.

Med hensyn til forslaget om at udelade anden del af punktummet, er der tale om en følge af anvendelsen af principperne for god kvalitet i affattelsen af retsakter, idet det strider imod disse principper i afledte retsakter som dette procesreglement at gentage bestemmelser, der allerede findes på traktatniveau; de gentagne bestemmelser findes i dette tilfælde i protokollen vedrørende statuten, som har traktatstatus.

Artikel 56

Rådet kan ved en med enstemmighed truffet afgørelse foretage de udfyldende tilføjelser af bestemmelserne i denne statut, der viser sig nødvendige som følge af foranstaltninger, som Rådet måtte have truffet i henhold til artikel 221, sidste stykke, i **EF-traktaten og artikel 137, sidste stykke, i Euratom-traktaten**.

Artikel 57

Afsluttende bemærkninger:

Artikel 20 i Euratom-statutten er ikke taget med, idet stk. 1 heri praktisk taget ikke tilføjer noget nyt i forhold til ovennævnte artikel 19, stk. 1. Den eneste forskel synes at være, at stævningen i henhold til artikel 19 skal angive den part, mod hvem stævningen udtages, og i henhold til artikel 20 i Euratom-statutten, at stævningen skal angive modparterne samt foruden tvistens genstand, den afgørelse der påklages. I artikel 101, stk. 1, i Domstolens procesreglement præciseres det, hvad en stævning, der udtages i henhold til Euratom-traktatens artikel 18, stk. 2, skal indeholde. Artikel 20, stk. 1, i Euratom-statutten forekommer derfor at være overflødig.

I artikel 20, stk. 2, i Euratom-statutten gentages indholdet af artikel 19, stk. 2, ovenfor.

Stk. 3 synes ikke at tilføre noget nyt, idet det i forvejen i artikel 18, stk. 2, i Euratom-traktaten er fastsat, at klagen har opsættende virkning.

Stk. 4 synes heller ikke at tilføre noget nyt. I henhold til artikel 18, stk. 2, i Euratom-traktaten, kan Domstolen kun prøve afgørelsens formelle rigtighed samt den fortolkning af traktatens bestemmelser, som ligger til grund for den. Domstolen skal således forelægge sagen for Voldgiftsudvalget og kan ikke træffe afgørelse på dettes vegne. Stykkets andet punktum synes at tale for sig selv.
